

Ս. Մ. ՄՈՒՐԱԳՅԱՆ

ՄԵՐԱՏՄԱՆ ԵՇԱՆԱԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ ԽԱՂՈՂԻ ՎԱՋԻ ԲԵՐՔԱՏՎՈՒԹՅԱՆ
ԲԱՐՁՐԱՅՄԱՆ ԳՈՐԾՈՒՄ

Խաղողի վազի ձերատումը՝ դա նրա զարգացման որոշ շըր-
ջանում շիվի ծայրի հետացումն է, որի հետևանքով սննդանյու-
թերը շիվրի աճման վրա ծախսվելու փոխարեն տրամադրվում
են գեներատիվ օրգաններին:

Ըստ Մերժանյանի, Մելնիկի, Բուզինի, Կիպենի և ուրիշ-
ների՝ խաղողի վազի ձերատման շնորհիվ ավելանում է ծաղ-
կաթթու թյունների և պտուղների սննդառու թյունը, նվազում
է ծաղկաթափը, խոշորանում են պտուղները, ավելանում է հա-
ջորդ տարվա աչքերի մեջ սաղմնավորվող բերքի քանակը:
Պտուղը և շիվերը լավ են հասունանում, ավելանում է շա-
քարի քանակությունը, լավանում է գինու գույնը: Գլխավոր
շիվի վրայի տերևները հաստանում են, որի հետևանքով բարձ-
րանում է տերևների ասիմիլացիոն ունակությունը: Նպաստա-
վոր պայմաններ են ստեղծվում լուսավորության և օդափոխու-
թյան համար, կանխվում է հիվանդությունների զարգացումը և
հեշտանում է ալյու հետագա խնամքը:

Սակայն խաղողի վազի ձերատման ազդեցություն մասին
եզած կարծիքները հակասական են: Մերժանյանը, Մելնիկը,
Բուզինը, Կանտարիան, Բլազոնրովովը, Բոլդարևը և ուրիշները
գտնում են, որ ձերատման ազդեցությունը բերքի քանակի և
որակի վրա զրական է, իսկ նուսմենկոն և Պոդրաժանսկին բու-
ցասական կարծիք են արտահայտում:

Այդ տարբեր տեսակետներն արդյունք են այն բանի, որ
զբանց հեղինակները ձերատումը կատարել են տարբեր սրտերի
վրա, տարբեր միջավայրում, տարբեր ժամկետում և տարբեր
մեթոդով:

Ձերատումը լինում է մասնակի և ընդհանուր: Ըստ Մարեկ-
նիկովի, ընդհանուր ձերատումը կատարվում է վազի բոլոր, իսկ
մասնակին՝ միայն պտղատու շիվերի վրա:

Վազի ձերատման ժամկետները (ծագկումից առաջ, ծագկուման սկզբին, ծագկուման ժամանակ և ծագկումից հետո) և բույսից հեռացվող կանաչ մասսայի չափը կարևոր խնդիրներ են և պահանջում են բավական ուշագրի վերաբերմունք:

Ծերատման խորության (վաղից հեռացված կանաչ մասսայի չափի) վերաբերյալ կան տարբեր կարծիքներ:

Բյազոնրավովն առաջարկում է հեռացնել աճման կոնը, Կիպենը՝ շիփի հիմքից հաշված 15—16 հանգույց բարձր, Դյուրանը, Կորոտկովը, Սավենկոն՝ շալալերային այգիներում շալալերի երրորդ լարին, իսկ հենակային սիստեմով մշակվող այգիներում՝ հենակներին հավասար:

Պրոֆեսոր Մերժանյանը իրավացիորեն լարերի և հենակների բարձրությունը ձերատելը ճիշտ չի համարում՝ պատճառաբանելով, որ դրանց բարձրությունը ամեն տեղ միատեսակ չէ և, բացի դրանից, պետք է հաշվի առնել նաև խաղողի վաղի աճեցողությունը սորտային հատկանիշների առումով: Բացի սորտային հատկանիշներից, հաշվի պետք է առնել նաև տվյալ վայրի հողակլիմայական պայմանները:

Հայկական ՍՍՌ հողակլիմայական պայմաններում վերելում նշված հարցերն ուսումնասիրելու համար 1944—1951 թվականներին մեր կողմից դրվել են մի շարք փորձեր նոյեմբերյանի և Ծանուսյանի շրջաններում՝ մշակվող խաղողի մի քանի սորտերի վրա: Փորձերի նպատակն է եղել պարզել. 1) ձերատման ժամկետների ու ձերատման խորության ազդեցությունը՝ խաղողի տարբեր սորտերի բերքատվության վրա, 2) ձերատման ազդեցությունը վաղահաս և միջահաս մի շարք սորտերի խաղողի բճաշվելից բերք ստանալու հնարավորություն հարցը:

Դրել ենք չորս փորձ:

Առաջին փորձը դրել ենք 1944—1947 թվականներին Այգեդործություն և գինեգործություն ինստիտուտի փորձնական այգում, Վարդազույն Մուսկատ և Ռեքածիթելի սորտերի 360 վաղի վրա՝ վեց վարիանտով: Ամեն մի վարիանտում յուրաքանչյուր սորտից վերցրել ենք 30 վաղ՝ երեք կրկնողությունը:

Ծերատման ժամկետների և խորության ազդեցությունը ճշտելու նպատակով փորձի տակ վերցրած վաղերը ձերատել ենք տարբեր խորությամբ՝ վաղերի գարգացման տարբեր ֆազաններում, հետևյալ սխեմայով.

1) Առանց ձերատման — կոնտրոլ:

2) Մերատում ծաղկման սկզբին, շիվերի աճման կոնի հեռացումով:

3) Մերատում ծաղկման սկզբին, շիվերի վերջին ողկույզից 6—8 տերևից վեր գտնվող մասի հեռացումով:

4) Մերատում շիվերի փայտացման սկզբին, աճման կոնի հեռացումով:

5) Մերատում շիվերի փայտացման վերջին, ողկույզից 6—8 տերևից վեր գտնվող մասի հեռացումով:

6) Առանց ձերատման, շիվերի բուռն աճման շրջանում, հորիզոնական ձևով շղպիների երրորդ լարին կապելը:

Մերատման առաջին փորձի յուրաքանչյուր վարիանտի փորձնական վազերի վրա կատարել ենք բերքի քանակի հաշվառում, շիվերի աճեցողութայն ու փայտացման դինամիկայի որոշում, ֆենոլոգիական դիտողություններ, ինչպես նաև մեխանիկական և քիմիական անալիզներ:

Փորձնական վազերի բերքի հաշվառումն ըստ տարիներիցույց տվեց (աղյուսակ 1), որ Վարդագույն Մուսկատ և Ռքածիթեյի սորտերի վազերի ձերատումը շղպիերային աչգու խիտ անկարկների պայմաններում, գրական արդյունք է տալիս այն դեպքում, երբ նա կատարվում է ծաղկման սկզբին, հեռացնելով շիվերի աճման կոնը և վերջին ողկույզից 6—8 տերևից վեր գտնվող մասը: Վազի զարգացման այս ֆազում կատարած ձերատումը տալիս է, կոնտրոլի համեմատությունով, բերքի հավելում Վարդագույն Մուսկատի մոտ 12—13⁰/₀, Ռքածիթեյի սորտերի մոտ՝ 26—33⁰/₀:

Ավելի ուշ ժամկետում՝ փայտացման սկզբին ձերատելու դեպքում, վազերը, կոնտրոլի համեմատությունով, բերքի հավելում չեն տվել: Այսպես, օրինակ, փայտացման սկզբին աճման կոնի հեռացում կատարելիս նկատվել է բերքի քանակի աննշան բարձրացում՝ Վարդագույն Մուսկատի մոտ 3⁰/₀, Ռքածիթեյի մոտ՝ 6⁰/₀, իսկ վերջին ողկույզից 6—8 տերևից վեր գտնվող մասը հեռացնելիս՝ բերքատվության բարձրացում համարյա չի նկատվել:

Վազի շիվերը բուռն աճման շրջանում, հորիզոնական ձևով շղպիների երրորդ լարին կապելու դեպքում բերքի հավելումը միջին հաշվով կազմել է Վարդագույն Մուսկատի մոտ 19⁰/₀, Ռքածիթեյի մոտ 21⁰/₀: Բերքատվության բարձրացման ցուցանիշներով՝ այս վարիանտը մոտ է վաղ ժամկետում ձերատած վազերի վարիանտներին:

Մեքրաման ազդեցութիւնը խաղողի վառելի բերքատուութեան վրա
(Հայաստանի մարտ 1944—1947 թթ.)²⁸

	Վարդագոյն Մուսկատ				Բերածիթեղի				
	Բերքը		Ֆեքթը		Բերքը		Ֆեքթը		
	(մղղուղղն) Բիմամսիկը	(⁰ / ₀) մրմրմտտ-տրդրտը գլմմաղսկը	(⁰ / ₀) մրմրմտտ-տրդրտը գլմմաղսկը	(⁰ / ₀) մրմրմտտ-տրդրտը գլմմաղսկը	(մղղուղղն) Բիմամսիկը	(⁰ / ₀) մրմրմտտ-տրդրտը գլմմաղսկը	(⁰ / ₀) մրմրմտտ-տրդրտը գլմմաղսկը	(⁰ / ₀) մրմրմտտ-տրդրտը գլմմաղսկը	(⁰⁰ / ₀₀) Բիմամսիկը
Մեքրաման մամկանները և վաղից հեռացված կանաչ մասանքը չափը	128	100	25,7	6,1	136	100	24,0	5,6	5,6
Առանց ձեքրաման — կանաչը	144	112	26,4	5,6	181	133	23,2	5,4	5,4
Մեքրաման մաղկման սկզբին, շիվերի անձան կոնքի հեռացումով	153	119	26,1	6,2	172	126	23,6	5,3	5,3
Մեքրաման մաղկման սկզբին, շիվերի վերջին ողկույթից 6-8 անբերց վեր դանվող մասը հեռացումով	132	103	26,2	6,1	145	106	24,4	5,6	5,6
Մեքրաման շիվերի վառացման սկզբին, անձան կոնքի հեռացումով	121	100	26,0	6,2	134	98	23,4	5,2	5,2
Մեքրաման շիվերի քուն անձան շեջանում 5-րդ դրանված ձևով շափելի 3-րդ և 4-րդ կողմերը	153	119	26,4	7,1	165	121	23,4	5,3	5,3

²⁸ Ազդեցությունը բերված թվերը ցույց են տալիս չորս տարբեր կազմման և անալիզների միջինը:

Անալիզի արդյունքները ցույց տվեցին, որ ձերատումբ բացասաբար չի անդրադառնում բերքի որակի վրա: Այս հանգամանքը ցայտուն կերպով երևում է վերոհիշյալ աղյուսակում բերած ավյալներին:

Ծերատման 2-րդ փորձը դրել ենք 1949 թվականին նոյեմբերյանի շրջանի Շամպայն կոմբինատի նոյեմբերյանի սովխոզում (Ռքածիթելի և Ալիգոտե 2,16 հեկտար), ինչպես և Ղալաչայի (Ռքածիթելի 0,72 հ) և Կոզրի (Ռքածիթելի 1,08 հ) կոլտնտեսություններում: Ամեն մի վարիանտում ունեցել ենք երեք կրկնօգտվյալ, որի համար վերցրել ենք նոյեմբերյանի սովխոզում ու Կոզրի կոլտնտեսությունում՝ 720-ական վազ և Ղալաչայի կոլտնտեսությունում 480 վազ:

Փորձնական վազերի 1/5 մասն է ենթարկվել անհատական հաշվառման: Այսպես, նոյեմբերյանի սովխոզում Ռքածիթելի և Ալիգոտե սորտերի 8640 վազից հաշվառման է ենթարկվել 1728, Ղալաչայի կոլտնտեսությունում Ռքածիթելի սորտի 2880 վազին՝ 576 և Կոզրի կոլտնտեսությունում Ռքածիթելի սորտի 4320 վազին՝ 864, բայց բերքահավաքի ժամանակ փորձնական բոլոր վազերի փաստացի բերքը հաշվառման է ենթարկվել (աղյուսակ 2):

Այս փորձի արդյունքները ևս նման են նախորդ փորձի արդյունքներին. ծաղկման սկզբին կատարած ձերատումբը տվեց 14,3—27,9⁰/₁₀ բերքի հավելում, պահպանելով սորտին հատուկ որակը:

Իրաժամանակ պարզվեց, որ վազ ժամկետում կատարած ձերատման հետևանքով նոյեմբերյանի սովխոզում Ռքածիթելի սորտի վազերի բճաշվերի վրա առաջանում են զգալի քանակությամբ ողկույղներ, որոնք հասունանում են և դառնում պիտանի՝ օգտագործման համար:

Ծերատման այս երկու փորձերը զրված են եղել շպալերային աչոու պայմաններում: Բայց, ջանի որ Հայաստանում դեռ մշակութային մեջ թմբային սիսեմի մեծ մասսիվներ կան, անհրաժեշտ համարեցինք պարզել ձերատման ազդեցությունը նաև թմբային աչոու պայմաններում: Այդ նպատակով, ձերատման երրորդ փորձը դրեցինք 1950—1951 թվականներին Ռսկինատ, Կախեթ, Ռքածիթելի, Սպիտակ Արաքսենի և Դեղին Երևանի սորտերի 840 վազի վրա՝ երեք կրկնօգտվյալ, 7 վարիանտով: Ամեն մի վարիանտում վերցված է եղել Ռսկինատ, Կախեթ և Ռքածիթելի սորտերից 30-ական վազ, իսկ Սպիտակ Արաքսենի և Դեղին Երևանի սորտերից՝ 15-ական վազ:

Մերատման ազդեցությունը խաղողի
(շղակերպային աչյուս,

Մերատման ժամկետները և վաղից հետացված կանաչ մասսայի շափը	Նոյեմբերյանի				
	Այդպես				Ռջա
	բերքը	22/IX		բեր-	
	հեկտարից (ցենտներ)	կոնարի 5 ա- մեմետու- թյունը (0/0)	շափաք (0/0)	ախրվող թթվային (0/0)	հեկտարից (ցենտներ)
Առանց ձերատման—կոնարը	172	100,0	20,5	10,0	180
Մերատում ձաղկման սկզբին, շիվերի աճ- ման կոնի հետացումով	220	127,9	22,3	7,8	228
Մերատում ձաղկման սկզբին, շիվերի վերջին ողկույղից 6—8 տերևից վեր գանվող մասի հետացումով	208	120,9	22,2	8,0	220
Մերատում շիվերի փայտացման սկզբին աճման կոնի հետացումով	172	100,0	21,2	7,8	180
Մերատում շիվերի փայտացման սկզբին, վերջին ողկույղից 6—8 տերևից վեր գանվող մասի հետացումով	158	97,6	20,2	7,8	180
Առանց ձերատման, շիվերի բուռն աճ- ման շրջանում հորիզոնական ձևով շղակերի 3-րդ լարին կայելը	216	125,5	21,2	9,0	192

Մերատումը կատարելիք բույսի զարգացման վաղ ֆա-
զերում հետևյալ սխեմայով՝

- 1) առանց ձերատման—կոնարը,
- 2) ձերատում ձաղկման սկզբին, շիվերի աճման կոնի հե-
տացումով,
- 3) ձերատում ձաղկման սկզբին, շիվերի վերջին ողկույղից
6—8 տերևից վեր գանվող մասի հետացումով,
- 4) ձերատում մասսայական ձաղկման ժամանակ՝ շիվերի
աճման կոնի հետացումով,
- 5) ձերատում մասսայական ձաղկման ժամանակ՝ շիվերի
վերջին ողկույղից 6—8 տերևից վեր գանվող մասի հետա-
ցումով,

Ա զ յ ու ս ա կ 2

վազի բերքամ. թյան վրա
(1949 թ.)

սովորոգ			Ղալաշայի Ստալինի անվ. կոլանտեսություն			Կողբի Ջափարիձեի անվ. կոլանտեսություն				
ձիթեկի			Յ Ե ա ձ Ի Թ Է Ի Է							
բը		22/IX	բերքը		21/IX	բերքը		26/IX		
կոնտրոլի հա- մեմատու- թյամբ (%)	չարտը (%)	տիտրվոց թթվությ. (%)	հեղաբից (ցինաներ)	կոնտրոլի հա- մեմատու- թյամբ (%)	չարտը (%)	տիտրվոց թթվությ. (%)	հեղաբից (ցինաներով)	կոնտրոլի հա- մեմատու- թյամբ (%)	չարտը (%)	տիտրվոց թթվությ. (%)
100,0	20,2	11,4	76	100,0	21,9	10,6	56	100,0	21,0	11,9
126,6	21,2	10,5	93	126,3	22,3	9,0	64	114,3	19,6	13,9
122,2	21,2	10,2	92	121,0	22,2	9,2	68	121,4	20,2	14,0
100,0	20,2	10,6	76	100,0	22,0	9,4	52	92,8	19,6	13,9
100,0	21,2	10,2	72	94,7	22,0	9,4	52	92,8	18,8	14,4
105,0	21,2	10,2	80	105,3	21,2	9,5	56	100,0	20,0	13,1

6) ձերատում ծաղկումից հետո՝ շիվերի անման կոնի հե-
տադումով:

7) ձերատում ծաղկումից հետո շիվերի վերջին ողկույղից
6—8 տերևից վեր դանվող մասի հետադումով:

Փորձերի տվյալները (տղյուսակ 3) ցույց են տալիս, որ թմբա-
յին այգու պայմաններում 1950 թվականին Ոսկեհատ, Կախեթ
և Ռքածիլիկի սորտերի վրա ծաղկման սկզբին և մասսայական
ծաղկման ժամանակ կատարած ձերատումը տվել է կոնտրոլի
համեմատությամբ 10—29% բերքի հավելում:

Նույն պայմաններում սպիտակ Արաքսենի, Կախեթ և Դե-
լին Երևանի վազերի ձերատման զեպքում բճաշվերի վրա
ստաջանում են զգալի քանակությամբ ողկույղներ: Այդ պատ-

Սպիտակ Արարոսենու ծերամզած վազելի բերքը (1930 թ.)

	Հիմնական բերքը				Բնաշվային բերքը		
	Նեկտարի քանակ (ցենտ.)	Կոնսերվի կամ համա- տու- բլյանք (%/100)	1/VIII		Նեկտարի քանակ (ցենտ.)	10/IX	
			Հազարը (%/10)	ախորձող քանակը (%/100)			
Մերատուն ժամկետները և վազից հեռացված կանաչ մասնայի չափը	87	100	15,6	8,4	4	25,9	4,4
Առանց ծերամզան—կոնսերվ	102	117	15,6	8,4	33	25,7	4,8
Մերատուն ժողովման սկզբին, շիվերի աճման կոնի հեռացումով	116	133	15,5	8,4	53	24,8	4,6
ողկույթից 6—8 տերևից վեր հանվող մասի հեռացումով	120	138	18,0	7,2	36	24,7	4,4
Մերատուն մասսայական ժողովման ժամանակ, շիվերի աճման կոնի հեռացումով	111	127	17,0	7,8	37	25,8	4,4
Մերատուն մասսայական ժողովման ժամանակ, շիվերի վերջին ողկույթից 6—8 տերևից վեր հանվող մասի հեռացումով	98	113	16,7	7,9	7	25,7	3,8
Մերատուն ժողովմանց հետո, շիվերի աճման կոնի հեռացումով	98	113	15,9	8,4	13	25,3	3,7

հասով անհրաժեշտ համարեցինք վերահիշյալ սորտերի վրա առաջացած հիմնական բերքից դատ հաշվի առնել նաև բճաշի-վերից առաջացած բերքը (աղյուսակ 4):

Աղյուսակի տվյալները ցույց են տալիս, որ Սպիտակ Արաքսենու վրա ծաղկման սկզբին կատարած ձերատոււմը բճաշվերի վրա տվել է 33—53 ցենտներ հազվյալ բերք, մասնա-յական ծաղկման շրջանում՝ 36—37. իսկ ծաղկումից հետո՝ 7—13 ցենտներ:

1951 թվականին ձերատման երկրորդ տարում, զեն վաղ ձերատման հետևանքով Սպիտակ Արաքսենին տվեց 18—58 և Դեղին Երևանին 24 ցենտներ բճաշվային բերք, իսկ ծաղկումից հետո կատարած ձերատոււմը նույն սորտերի մոտ բերքը բարձրացրել է 4—13 ցենտներ (աղյուսակ 5):

Այսպիսով, 1950—1951 թվականներին կատարած փորձերի արդյունքներից պարզվեց, որ բճաշվերից ստացված բերքը, բոս սորտերի, մեկ հեկտարից կազմում է մինչև 50 ցենտներ:

1951 թվականի գարնանը, ապրիլի 27-ին տեղի ունեցած կարկտահարման կապակցությամբ ինստիտուտի ագրոտեխնիկայի բաժինն ուսումնասիրեց կարկտահարությունից վնասված վազերի բճաշվերից բերք ստանալու հարցը:

Այդ նպատակով շալաբային այգում գրվեց ձերատման չորրորդ փորձը՝ Սպիտակ Արաքսենի, Սև Արաքսենի, Դեղին Երևանի, Մանիշակաղույն Մուսկատ, Մափերավի, Կարերնե և Ամբարի 210 վազի վրա:

Այս փորձի ժամանակ յուրաքանչյուր սորտից վերցրել ենք 15 վազ՝ երեք կրկնողությամբ: Նույն քանակի վազեր թողել ենք առանց ձերատման, որպես կոնտրոլ:

Մերատոււմը կատարել ենք ծաղկումից 10—15 օր առաջ, հետացնելով շիվերի աճման կոնք:

Տվյալները (աղյուսակ 6) ցույց են տալիս, որ Սպիտակ Արաքսենին, Դեղին Երևանին և Մափերավին ձերատման հետև-վանքով, կոնտրոլ վազերի համեմատությամբ, հիմնական բերքը ավելացրել են ամեն մեկը 12 ցենտներով հեկտարին: Մանիշա-կաղույն Մուսկատն ու Կարերնեն նույն ձերատման միջոցով հիմ-նական բերքը չեն ավելացրել. ձերատածները տվել են նույնքան, ինչքան կոնտրոլի վազերը: Ամբարին և Սև Արաքսենին հիմնա-կան բերքը, ընդհակառակը, պակասեցրել են:

Մազիձան սկզբին կատարած ձեռքարտան ազդեցութիւնը կարկտանաբուժութենէնց զնազմած վագրէի բերքատուբյան վրա (1931 թ.)

Սորտը	Հիմնական բերքը			Բնազվային բերքը					
	Երբատած	28/VIII—24/XI		Մեկ վագր որկույզնեղէի քանակը	Հեկտարին (ցենտներով)		22/IX—24/IX		
		Խմորազրկ	Զաքարը (%)		Լսմ-տողսի	Քրի-տոմղը		Շաքարը (%)	
									Լսմ-տողսի
Խմորազրկ	Զաքարը (%)	Լսմ-տողսի	Քրի-տոմղը	Շաքարը (%)					
Սպիտակ Արաբսենի	80	112	19,6	20,0	37	24	124	26,0	26,2
Գեղին Երևանի	104	111	24,0	24,0	2	8	41	23,0	23,0
Սափերափի	100	112	21,0	24,0	—	—	28	—	22,2
Մանիշակագույն Մուսկատ	112	109	22,0	22,0	2	4	8	21,0	21,8
Կարեղեն	92	100	20,5	20,5	2	4	20	20,2	20,2
Եմբարի	112	104	19,9	19,9	—	—	72	—	17,4
Սև Արաբսենի	88	95	20,0	20,0	2	8	32	27,4	28

Ինչ վերաբերում է ծերատման ազդեցութեամբ բճաշվային բերքի կազմակերպմանը, պետք է ասել, որ փորձարկված բոլոր սորակերն էլ կոնտրոլի համեմատութեամբ զգալիորեն շատ բերք են կազմակերպել: Մափերալին և Սև Արաքսենին կոնտրոլում բճաշվային բերք ամենևին չեն տվել, իսկ ծերատածները համապատասխանորեն տվել են 28 և 72 ցենտներ հեկտարին: Սպիտակ Արաքսենին տվել է կոնտրոլում՝ 24, ծերատածում՝ 124 ց, Գեղին Երևանին 8 ցենտների դիմաց 44, Մանիշակագույն Մուսկատը 4 ց դիմաց 8 ց և այլն:

Մերատման մեր բոլոր փորձերը զրվել են նորմալ ագրոտեխնիկական պայմաններում և բոլոր վարիանտների վազերին տրվել է նույն լանամքը, և ահա այդպիսի պայմաններում կատարած մեր փորձերի արդյունքները ցույց են տալիս, որ վազի պարզացման որոշ ֆազայում և որոշ խորութեամբ ծերատելու դեպքում ստացվում է բերքատուութեամբ բարձրացման համարյա նույն պատկերը, այսինքն՝ թե՛ շալտերային և թե՛ թմբային տնկարկների պայմաններում վազ ժամկետում ծերատելու դեպքումն է, որ բերքի տվելի շատ բարձրացում է ստացվում:

Բերքատուութեամբ բարձրացումը վաղը վաղ ժամկետում ծերատելու դեպքում կարելի է բացատրել նրանով, որ աճող մասը — աճման կոնք — հեռացնելուց՝ սննդանյութերի մեծ մասը ուղղվում է ծաղկափթթութեանը և նպաստում նրանց տվելի լավ սնմանը:

Մեր փորձերում ուշ ժամկետում կատարած ծերատման բացասական արդյունքները պետք է բացատրել նրանով, որ շիվերից հեռացվում են մեծ թվով միջնադուրյացներ, հասուն՝ ասիմիլացիա կատարող՝ տերևներով, որոնց հեռացնելը թուլացնում է վաղը և որոշ չափով իջեցնում բերքի քանակը:

Վաղի շիվերը հորիզոնական ձևով շալտերի երրորդ լարին կապելիս, նրանց կորացնելու հետևանքով, ստեղծվում է աղեղ, որը արդելալում է սննդանյութերի հոսքը դեպի աճման կոնք, ուղղելով նրանց դեպի կողային օրգանները, նույն թվում նաև դեպի ծաղկափթթութեանները, որի հետևանքով և բարձրանում է բերքը:

Գրականութեան տվյալները և մեր փորձերի արդյունքները ցույց են տալիս, որ վազ ժամկետում կատարած ծերատման հետևանքով, համապատասխան ագրոտեխնիկայի պայմաններում,

կարելի է մի շարք սորտերի բճաշվերից ստանալ լրացուցիչ բերք:

Մեր փորձերի արդյունքները ցույց են տալիս նաև, որ ձերատման հետևանքով, վաղի բերքատվության բարձրացման հետ միասին, չի բնկնում ձերատած վաղերից ստացած բերքի որակը:

Նույնաման տվյալներ են ստացել նաև ուրիշ հետազոտողներ: 1951—1954 թվականներին Հայկական ՍՍՌ Շահումյանի և Նոյեմբերյանի շրջաններում կատարած ձերատման մեր փորձերի արդյունքներից կարող ենք անել հետևյալ եզրակացությունները:

Հայկական ՍՍՌ Շահումյանի շրջանի շպալերային այգու պայմաններում ձերատումը ծաղկման սկզբին կատարելիս տվել է բերքի հավելում (Վարդապույն Մուսկատը՝ 12—13⁰/₀, Ռքածիթելին՝ 26—33⁰/₀): Այդ ժամկետում կատարած ձերատումը ապահովել է սորտին հատուկ որակական հատկությունները, շիվերի նորմալ աճը և փայտացումը:

Լավ արդյունք է ստացվել նաև շիվերը հորիզոնական դիրքով շպալերի երրորդ լարին կապելու դեպքում. ստացված բերքն իր որակով և քանակով համարյա հետ չի եղել ծաղկման սկզբին կատարած ձերատման արդյունքներից:

Հայկական ՍՍՌ Նոյեմբերյանի շրջանի շպալերային այգու պայմաններում Ռքածիթելի և Ալիգոտեի բերքատվությունը բարձրացել է ծաղկման սկզբին կատարած ձերատման հետևանքով, երբ հեռացվել են շիվի աճման կոնը կամ ողկույղից վեցից ութ տերևից վեր գտնվող մասը: Այդ պայմաններում բերքի հավելումը կազմել է 14,3—27,9⁰/₀:

Նոյեմբերյանի սովխոզում վաղ ժամկետում կատարած ձերատման հետևանքով Ռքածիթելի բճաշվերի վրա առաջացել են զգալի քանակությամբ ողկույղներ, որոնք լրիվ հասունացել են ու օգտագործման համար դառել պիտանի:

Հայկական ՍՍՌ Շահումյանի շրջանի թմրային այգու պայմաններում Ոսկեհատի, Կախեթի, Ռքածիթելի, Սպիտակ Արաքսենիի և Դեղին Երևանիի, բերքատվությունը բարձրացել է ծաղկման սկզբին և ծաղկման ժամանակ կատարած ձերատման հետևանքով, երբ հեռացրել են աճման կոնը, կամ վերջին ողկույղից 6—8 տերևից վեր գտնվող մասը: Այդ պայմաններում բճաշվերի վրա առաջացած բերքը մեկ հեկտարից կազմել է.

քստ սորտերի, մինչև 58 ց և հիմնականում պահպանել է սորտին հատուկ որակը:

Կարելի է կռահել, որ վաղ ժամկետում կատարած ձերատումը՝ բճաշվերից բերք ստանալու տեսակետից՝ դրական կլինի նաև այլ վաղահաս սորտերի մոտ:

Շահումյանի շրջանում շաղկերային այգու պայմաններում Սպիրտակ Արաքսենիի, Սափերայիի, Սև Արաքսենիի, Գեղին Երեանիի, Մանիշակագույն Մուսկատի, Կարենեի և Ամբարիի բերքատվությունը վաղ զարնանային կարկտահարությունից հետո վերականգնվել է ծաղկումից 10—15 օր առաջ կատարած ձերատման նեոտանքով, երբ հեռացրել են միայն շիվի աճման կոնը: Այս պայմաններում բճաշվային բերքը մեկ նեկտարից կազմել է, ըստ սորտերի, մինչև 124 ցհնտներ:

Հիմնվելով վերոհիշյալի վրա, կարելի է արտադրությունը հանձնարարել Հայկական ՍՍՌ այգիների բերքատվությունը բարձրացնելու նպատակով, ծաղկման սկզբին և ծաղկման ընթացքում, ձերատում կատարել աճման կոնը, կամ վերջին ողկույղից վեցից ութ տերևից վերը դանկող մասը հեռացնելու միջոցով, ինչպես և վաղ զարնանային կարկտահարությունից հետո, բերքատվությունը վերականգնելու համար, նույն ձևի ձերատում կատարել ծաղկումից 10—15 օր առաջ:

С. М. Мурадян

Значение чеканки в деле повышения урожайности виноградной лозы

Резюме

В условиях Армянской ССР, при культуре винограда на шпалерах, применяется прищипывание, однако, наиболее целесообразные сроки и степень (высота) чеканки до сих пор еще не были установлены.

С 1944 по 1951 гг. нами проводились опыты по прищипыванию виноградной лозы с целью:

1. Изучения влияния глубины прищипывания на повышение урожайности некоторых сортов винограда.

2. Определения наилучших сроков прищипывания.

3. Выяснения возможности получения при помощи прищипывания дополнительного урожая у ряда раннеспелых сортов винограда.

На основании опытов 1944—1951 гг., по изучению влияния прищипывания на некоторые сорта винограда в Ноемберянском и Шаумянском районах Армянской ССР в условиях шпалерной и тумбовой систем виноградников, можно сделать следующие выводы:

1. В Шаумянском районе Армянской ССР, в условиях шпалерного виноградника, прищипывание побегов до цветения увеличивает урожай (у сорта Мускат розовый на 12—19%, у сорта Ркацители на 26—33%).

2. Хорошие результаты получаются также без прищипывания при горизонтальном подвязывании побегов к третьей проволоке. По качеству и количеству полученного урожая этот способ приравнивается к прищипыванию раннего срока.

3. С целью повышения урожайности сортов Ркацители и Алиготе, в условиях Ноемберянского района, прищипывание следует проводить в начале цветения с удалением только точки роста или верхней части побегов, но не ниже 6—8 листьев, расположенных над гроздью. Проведенное в этот срок прищипывание в наших опытах дало повышение урожая 14,3—27,9%.

4. В результате раннего проведения прищипывания на сорте Ркацители в Ноемберянском совхозе Шампан-комбината на пасынках образовалось значительное количество гроздей, которые нормально созрели.

5. С целью повышения урожайности сортов Ркацители, Кахет, Араксени Спитак и Воскеат в тумбовых виноградниках Шаумянского района, прищипывание следует проводить в начале цветения или в период цветения.

6. Для получения пасынкового добавочного урожая у сортов Араксени Спитак, Кахет и Еревани Дегин в тумбовом винограднике прищипывание побегов следует проводить в начале цветения.

В результате проведения прищипывания в этот срок

образовавшийся дополнительный урожай на пасынках с гектара по отдельным сортам достигал до 58 ц/га.

7. При проведении раннего прищипывания, с целью получения дополнительного урожая, лучший результат получен у сорта Араксени Спитак, добавочный урожай на кустах которого составил 33—58 ц/га.

8. Под влиянием прищипывания возможно получить пасынкковый урожай также на раннеспелых сортах.

9. В Шаумянском районе урожай винограда сортов Араксени Спитак, Араксени Сев, Еревани дегин, Мускат фиолетовый, Саперави, Каберне и Амбари на виноградниках, поврежденных градом в ранневесеннее время, был восстановлен в результате прищипывания, проведенного за 10—15 дней до цветения, путем удаления только точки роста побегов. В наших опытах дополнительный урожай на пасынках с гектара по отдельным сортам достигал до 124 ц/га.

ЛИТЕРАТУРА

1. Айвазян П. К. Повышение урожайности винограда на Украине сорта Пино серый и Шардоне. Виноделие и виноградарство СССР, 11, стр. 41, 1951.
2. Барберон Г. А. Значение листьев в культуре винограда и применение способов зеленой обрезки. Вестник Виноделия, 11, стр. 660 и 12, стр. 717, Одесса, 1906.
3. Баширов Ф. Б. Использование пасынков при обрезке виноградных кустов. Виноделие и виноградарство СССР, 6, стр. 32—35, 1947.
4. Баширов Ф. Б. К изучению биологии виноградной лозы. Виноделие и виноградарство СССР, 5, стр. 15—33, 1949.
5. Бузин Н. П. и Кантария Б. И. Влияние зеленой обрезки на уменьшение осыпания цветов и ягод и повышение урожайности винограда. Труды ЗИВиВ, вып. 1936.
6. Бузин Н. П. Способы борьбы с осыпанием цветов и ягод у винограда. Крымиздат, 1949.
7. Бузин Н. П. Осыпание цветков и завязей у виноградной лозы и способы борьбы с ним. стр. 103, Москва, 1951.
8. Кондо И. Н. Виноградники Ташкентского оазиса после майских заморозков. Виноделие и виноградарство СССР, 8, стр. 28, 1948.
9. Кондо И. Н. Роль пасынков в ускоренном восстановлении виноградных кустов. Агробиология, 7, стр. 109—117, 1950.
10. Кондо И. Н. Правильно использовать пасынки. Виноделие и виноградарство СССР, 4, стр. 29, 1951.

11. Макаров-Кожухов Л. Н. О роли пасынков виноградной лозы. Вестник виноградарства, виноделия и виноторговли СССР, 2, стр. 111—117, Одесса, 1930.
12. Мельник С. А. Влияние зеленой обрезки на виноградные кусты и на качество их урожая. Вестник Виноделия Украины, 1, стр. 34—42, Одесса, 1926.
13. Мержаниан А. С. и Болгарев П. Т. Виноградарство. Сельхозгиз, М—Л., 1933.
14. Науменко Н. П. и Подражанский А. Л. Чеканка виноградного куста. Труды Укр. Н/и института виноградарства им. К. А. Тимирязева, вып. 2, Харьков, 1935.
15. Плакида Е. К. Урожай винограда с пасынков прошлого года. Виноделие и виноградарство СССР, 4, стр. 22, 1950.
16. Стрельников И. Г. Влияние пасынков на формирование соцветий в спящих почках. Виноделие и виноградарство СССР, 11, стр. 36 1951.
17. Стрельников И. Г. Влияние пасынков на плодородность почек виноградной лозы. Виноделие и виноградарство СССР, 10, стр. 41, 1950.
18. Турянский Г. Ф. Плодородность почек виноградной лозы. Виноделие и виноградарство СССР, 4, стр. 23, 1950.
19. Цейтлин М. Г. К вопросу о получении урожая из пасынках. Виноделие и виноградарство СССР, 10, стр. 19, 1949.